

Isaks ofring

Første Mosebog 22,1-19

Senere skete det, at Gud satte Abraham på prøve. Han sagde: »Abraham!« og da Abraham svarede ja, sagde han: »Tag Isak, din eneste søn, ham du elsker, og begiv dig til Morija-landet. Dér skal du bringe ham som brændoffer på det bjerg, jeg giver dig besked om.« Tidligt næste morgen sadlede Abraham sit æsel og tog sine to karle og sin søn Isak med. Da han havde kløvet offerbrændet, begav han sig på vej til det sted, Gud havde givet ham besked om.

To dage efter fik Abraham øje på stedet i det fjerne, og han sagde til karlene: »Bliv her med æslet, mens jeg og drengen går derhen for at tilbede; så kommer vi tilbage til jer.« Abraham tog offerbrændet og lagde det på sin søn Isak. Selv tog han ilden og kniven, og så gik de to sammen. Isak sagde til sin far Abraham: »Far!« Abraham svarede: »Ja, min dreng!« Isak sagde: »Vi har ilden og brændet, men hvor er offerlammet?« Abraham svarede: »Gud vil selv udse sig et offerlam, min dreng.« Og så gik de to sammen.

Da de kom til det sted, Gud havde givet ham besked om, byggede Abraham et alter og lagde brændet til rette; han bandt sin søn Isak og lagde ham oven på brændet på alteret. Så rakte Abraham hånden ud og tog kniven for at slagte sin søn. Men Herrens engel råbte til ham fra himlen: »Abraham, Abraham!« Han svarede ja, og englen sagde: »Læg ikke hånd på drengen, og gør ham ikke noget! Nu ved jeg, at du frygter Gud og end ikke vil nægte mig din eneste søn.«

Da Abraham så op, fik han øje på en vædder, som hang fast med hornene i det tætte krat bagved. Abraham gik hen og tog vædderen og bragte den som brændoffer i stedet for sin søn. Abraham gav dette sted navnet: »Herren ser«. I dag kaldes det: »Bjerget, hvor Herren viser sig.«

Herrens engel råbte igen til Abraham fra himlen: »Jeg sværger ved mig selv, siger Herren: Fordi du har handlet sådan og ikke nægtet mig din eneste søn, vil jeg velsigne dig og gøre dine efterkommere så talrige som himlens stjerner og som sandet ved havets bred. Dine efterkommere skal erobre deres fjenders porte. Alle jordens folk skal velsigne sig i dit afkom, fordi du adlød mig.«

Så vendte Abraham tilbage til sine karle, og sammen gik de til Be'ersheba, og dér blev Abraham boende.